

Părea c-așteaptă...

Mihai Eminescu

Părea c-așteaptă s-o cuprind în brațe
Și fața mea cu mâinile-i s-o ieie,
Ca să mă pierd în ochi-i de femeie,
Citind în ei întreaga mea viață.

Dar când s-o prind, ea n-a voit să steie
Ci într-o parte-ntoarse dulcea-i față;
Pândind, cu ochii mă-ntreba isteață:
Să-mi dea o gură, ori să nu-mi mai deie?

De-astfel de toane vecinic nu te satori,
Oricât o rogi, ea tot se dă în laturi
Ș-abia la urmă parcă tot se-ndură.

Împotriviri duioase-a frumuseții
În lupte dulci desfac urâtul vieții,
Ce n-au amar, fiindcă au măsură.